Republica Moldova

CURTEA CONSTITUŢIONALĂ

DECIZIE

DE INADMISIBILITATE

a sesizărilor nr. 6g/2026 și nr. 72g/2026

privind excepțiile de neconstituționalitate
a articolelor 106 alineatele (1) și (2) și 106[1] din Codul penal

(*confiscarea numerarului care face obiectul contrabandei*)

CHIŞINĂU
10 noiembrie 2026

Curtea Constituțională, judecând în componența:

dnei Domnica MANOLE, *Președinte*,
dlui Sergiu LITVINENCO,
dlui Ion MALANCIUC,
dnei Viorica PUICA,
dlui Nicolae ROȘCA,
dnei Liuba ȘOVA, *judecători*,
cu participarea dnei Iulia Vartic, *asistent judiciar*,

Având în vedere sesizările înregistrate la 19 ianuarie 2026 și, respectiv, la 1 aprilie 2026,
Examinând admisibilitatea sesizărilor menționate,
Având în vedere actele și lucrările dosarului,
Deliberând la 10 noiembrie 2026, în camera de consiliu,

Pronunță următoarea decizie:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află sesizările privind excepțiile de neconstituționalitate a articolelor 106 alineatele (1) și (2) (*confiscarea specială*) și 106[1] (*confiscarea extinsă*) din Codul penal, ridicate de dl avocat Radu Dumneanu, în interesele dnei Yelahina Yuliia, în dosarul nr. 1-2520/2023, pendinte la Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, și în interesele dlui Luciani Paolo, în dosarul nr. 1a-921/2024, pendinte la Curtea de Apel Centru.

2. Sesizările privind excepțiile de neconstituționalitate au fost trimise la Curtea Constituțională de dl judecător Petru Păun, de la Judecătoria Chișinău, și, respectiv, de un complet de judecători format din dnii Vladislav Schibin, Denis Băbălău şi Elisaveta Buzu de la Curtea de Apel Centru, pe baza articolului 135 alin. (1) literele a) și g) din Constituție.

3. Având în vedere identitatea de obiect a sesizărilor și a motivelor care stau la baza criticilor de neconstituționalitate, Curtea a decis conexarea lor într-un singur dosar, pe baza pct. 18 din Regulamentul privind procedura de examinare a sesizărilor depuse la Curtea Constituțională, dosar căruia i-a atribuit numărul 6g/2026.

ÎN FAPT

A. Circumstanțele litigiilor principale

Dosarul nr. 1-2520/2023 (sesizarea nr. 6g/2026)

4. La 7 iunie 2023, dna Yelahina Yuliia a intrat în Republica Moldova, prin postul vamal Giurgiulești-2, fără a declara sumele de bani în valută străină pe care le avea asupra sa și care depășeau 10 000 euro. Aceste acțiuni au fost calificate de procurorul de caz drept contrabandă prin nedeclararea

numerarului la trecerea frontierei, infracțiune incriminată de articolul 248 alin. (7) lit. c) din Codul penal.

5. La 7 iunie 2023, la ora 13:53, dna Yelahina Yuliia a încercat să părăsească teritoriul Republicii Moldova, prin postul vamal Giurgiulești-1, fără a declara sumele de bani în valută străină pe care le avea și care depășeau 10 000 euro. Aceste acțiuni au fost calificate de procurorul de caz drept tentativă de contrabandă prin nedeclararea numerarului la trecerea frontierei, infracțiune incriminată de articolul 248 alin. (7) lit. c) din Codul penal. Sumele de bani nedeclarate au fost ridicate de organul vamal. La 27 septembrie 2023, Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana, a aplicat sechestrul asupra acestor mijloace bănești.

6. La 2 octombrie 2023, dna Yelahina Yuliia a fost pusă sub acuzare pentru comiterea infracțiunii de contrabandă prin nedeclararea numerarului la trecerea frontierei, infracțiune incriminată de articolul 248 alin. (7) lit. c) din Codul penal, și pentru tentativă de contrabandă prin nedeclararea numerarului la trecerea frontierei, potrivit articolelor 27 și 248 alin. (7) lit. c) din Codul penal.

7. La 18 decembrie 2025, în cadrul ședinței de judecată, dl avocat Radu Dumneanu a ridicat, în interesele dnei Yelahina Yuliia, excepția de neconstituționalitate a articolelor 106 alin. (2) lit. d) și 106^1 din Codul penal.

8. Printr-o încheiere din aceeași dată, Judecătoria Chișinău a admis ridicarea excepției de neconstituționalitate și a sesizat Curtea Constituțională, în vederea soluționării acesteia.

Dosarul nr. 1a-921/2024 (sesizarea nr. 72g/2026)

9. La 1 septembrie 2022, dl Luciani Paolo s-a prezentat la postul vamal Leușeni, pentru a ieși din Republica Moldova. Acesta nu a declarat 36 000 de euro aflați asupra sa, sumă care depășea pragul de 10 000 de euro.

10. Prin sentința Judecătoriei Hâncești, sediul central, din 15 ianuarie 2024, dl Luciani Paolo a fost găsit vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de articolele 27 și 248 alin. (1) din Codul penal și i-a fost aplicată o amendă de 2 500 de unități convenționale, echivalentul a 125 000 de lei. Mijloacele bănești în sumă de 36 000 de euro au fost confiscate în beneficiul statului.

11. Sentința a fost contestată cu apel de procuror, în interesele statului, și de dl avocat Radu Dumneanu, în interesele inculpatului Luciani Paolo. Cauza se află în examinare la Curtea de Apel Centru.

12. La 3 martie 2026, în cadrul ședinței de judecată din apel, dl avocat Radu Dumneanu a ridicat, în interesele dlui Luciani Paolo, excepția de neconstituționalitate a articolelor 106 alin. (2) lit. d) și 106^1 din Codul penal.

13. Printr-o încheiere din aceeași dată, Curtea de Apel Centru a admis ridicarea excepției de neconstituționalitate și a sesizat Curtea Constituțională, în vederea soluționării acesteia.

B. Legislația pertinentă

14. Prevederile relevante ale Constituției sunt următoarele:

Articolul 46
Dreptul la proprietate privată şi protecţia acesteia

„[…]

(2) Nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă şi prealabilă despăgubire.

(3) Averea dobândită licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobândirii se prezumă.

(4) Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracţiuni ori contravenţii pot fi confiscate numai în condiţiile legii.

[…].”

15. Prevederile relevante ale Codului penal, adoptat prin Legea nr. 985 din 18 aprilie 2002, sunt următoarele:

Articolul 106
Confiscarea specială

„[…]

(2) **Sunt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare):**

[…]

d) deținute contrar dispozițiilor legale;

[…].”

Articolul 106^1
Confiscarea extinsă

(1) Sunt supuse confiscării extinse și alte bunuri decât cele indicate la art. 106, în cazul în care persoana este bănuită, învinuită, inculpată sau condamnată pentru comiterea infracțiunilor prevăzute la art. 1401–142, 144, 158, art. 164 alin. (2) lit. f), art. 165–168, art. 171 alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. a), art. 172 alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. a), art. 173 alin. (2), art. 174–175^1, 181^1–181^3, 186–191, 206, 208–2082, 214^1, 217–217^4, 218–220^1, 223–233, 236–246^1, art. 247 alin. (2), art. **248**–253, 257, 259–260^6, 260^8, 275, 278–280, 282–286, 289–290, 292, 295–2952, 302, 324–329, 330^2, 332–335^1, 342, 343, 361 și 362^1, dacă fapta este de natură să genereze un beneficiu economic.

(2) Confiscarea extinsă se dispune dacă sunt întrunite cumulativ următoarele condiții:

a) valoarea bunurilor dobândite de persoana bănuită, învinuită, inculpată sau condamnată în ultimii 5 ani înainte și, dacă este cazul, după momentul săvârșirii infracțiunii, până la data emiterii actului de sesizare a instanței, depășește cu mai mult de 20 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărâre de Guvern, veniturile dobândite licit de aceasta. Dacă este comisă o infracțiune continuă, este luată în considerare și perioada până la sfârșitul activității infracționale;

b) instanța de judecată își formează convingerea că bunurile respective pot proveni din activități infracționale. Convingerea instanței se poate baza inclusiv pe diferența dintre veniturile dobândite licit și valoarea bunurilor dobândite în aceeași

perioadă, pe faptul că nu există o sursă licită plauzibilă a bunurilor sau că persoana bănuită, învinuită, inculpată sau condamnată are legături cu criminalitatea organizată;

c) au fost săvârșite infracțiunile indicate la alin. (1), pentru care legea prevede, în calitate de pedeapsă maximă, pedeapsa închisorii pe un termen de cel puțin 4 ani.

(3) La aplicarea prevederilor alin. (2) se va lua în considerare valoarea bunurilor deținute atât de persoana bănuită, învinuită, inculpată sau condamnată, cât și de persoanele terțe fizice sau juridice menționate la art. 1062.

(4) La stabilirea diferenței dintre veniturile licite și valoarea bunurilor dobândite se va ține cont de valoarea bunurilor la data dobândirii acestora şi de cheltuielile suportate de persoana bănuită, învinuită, inculpată sau condamnată și de membrii familiei acesteia, inclusiv de persoanele terțe fizice sau juridice menționate la art. 1062.

(5) Dacă, la adoptarea hotărârii de către instanță, bunurile supuse confiscării extinse nu mai există, nu se găsesc sau au fost comasate cu bunurile dobândite licit și care nu pot fi separate de acestea ori dacă confiscarea lor este imposibilă din orice alt motiv, în locul lor se confiscă bani și alte bunuri care acoperă valoarea acestora.

(6) Se confiscă, de asemenea, bunurile și banii obținuți din exploatarea sau folosirea bunurilor supuse confiscării, inclusiv bunurile în care au fost transformate sau convertite bunurile provenite din activități infracționale, precum și veniturile sau foloasele obținute din aceste bunuri.

(7) Dacă persoana bănuită, învinuită, inculpată sau condamnată deține bani, aceștia vor fi confiscați în mod prioritar. Dacă banii deținuți nu sunt suficienți, se confiscă celelalte bunuri.

(8) Confiscarea nu poate depăși valoarea bunurilor dobândite în perioada prevăzută la alin. (2) lit. a), care excedează nivelul veniturilor licite ale persoanei bănuite, învinuite, inculpate sau condamnate.

(9) Confiscarea extinsă se aplică și în cazul în care persoana nu poate fi trasă la răspundere penală din cauza decesului sau dacă este liberată de răspundere penală ori de pedeapsă pentru motivele prevăzute de prezentul cod, sau dacă a fost aplicată amnistia. Confiscarea extinsă nu se aplică în cazul liberării persoanei de răspundere penală ca urmare a expirării termenului de prescripție, cu excepția infracțiunilor mai puțin grave sau grave, și în cazul în care termenul a expirat după pornirea procesului penal.

ÎN DREPT

A. Argumentele autorului excepțiilor de neconstituționalitate

15. Autorul excepțiilor susține că dispozițiile articolului 106 alin (2) lit. d) din Codul penal permit confiscarea integrală a numerarului dobândit legal, dar nedeclarat la trecerea frontierei. În opinia sa, aceste prevederi califică în mod automat drept bunuri deținute contrar legii sume de bani care nu au nicio legătură cu activitățile criminale. În cauzele dnei Yelahina Yuliia și dlui Luciani Paolo nu ar fi fost stabilită proveniența ilicită a banilor și nici destinația lor pentru activități infracționale, precum spălarea banilor sau finanțarea terorismului. Autorul critică, de asemenea, articolul 106^1 din Codul penal, susținând că aplicarea confiscării extinse în cauze de acest tip trebuie să respecte principiul proporționalității.

16. Autorul consideră că aplicarea automată a confiscării speciale în lipsa unei analize individualizate a proporționalității transformă o simplă încălcare administrativă – nedeclararea numerarului – într-o sancțiune cu

caracter punitiv excesiv. În opinia sa, prejudiciul adus statului este unul minim, constând în lipsa informațiilor privind tranzitul sumelor de bani, nu într-un prejudiciu fiscal sau patrimonial substanțial. Prin urmare, confiscarea integrală a numerarului depășește ceea ce este necesar pentru atingerea scopului legitim al controlului vamal și nu respectă exigențele proporționalității.

17. Totodată, autorul susține că dispozițiile contestate nu prevăd criterii clare pentru ca instanțele de judecată să evalueze caracterul proporțional al confiscării în cazurile în care bunurile sunt „deținute contrar dispozițiilor legale”. În lipsa unor asemenea criterii, instanțele sunt obligate să aplice în mod automat confiscarea totală, fără a examina gravitatea faptei, proveniența bunurilor sau existența unui scop infracțional, fapt care generează o practică arbitrară și imprevizibilă.

18. Autorul mai arată că prevederile articolului 106 alin. (2) lit. d) din Codul penal extind nejustificat noțiunea de bunuri supuse confiscării speciale, asimilând bunurile legal dobândite, dar nedeclarate, cu produsele infracțiunii. În opinia sa, această extindere contravine principiului legalității sancțiunilor și transformă confiscarea într-o măsură automată, aplicabilă independent de existența unei activități infracționale reale.

19. În concluzie, autorul excepțiilor de neconstituționalitate susține că prevederile articolelor 106 alineatele (1) și (2) și 106^1 din Codul penal sunt contrare dreptului de proprietate, garantat de articolul 46 din Constituția Republicii Moldova.

B. Aprecierea Curții

20. Examinând admisibilitatea sesizărilor privind excepțiile de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele.

21. În conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, controlul constituționalității legilor, în prezenta cauză a unor prevederi din Codul penal, ține de competența Curții Constituționale.

22. Sesizările privind excepțiile de neconstituționalitate au fost ridicate de către reprezentantul părților în proces. Astfel, Curtea constată că sesizările sunt formulate de un subiect căruia i s-a acordat acest drept, pe baza articolului 135 alin. (1) literele a) și g) din Constituție.

23. Curtea observă că autorul excepțiilor contestă prevederile articolului 106 alin. (2) lit. d) și ale articolului 106^1 din Codul penal. Prin Legea nr. 35 din 13 martie 2025 pentru modificarea unor acte normative, în vigoare din 19 iunie 2025, articolul 106 din Codul penal a fost modificat, prevederea referitoare la bunurile deținute contrar dispozițiilor legale fiind transferată de la lit. e) la lit. d) a alin. (2). Curtea constată că, sub aspectul criticilor formulate de autorul excepției, această modificare nu a schimbat conținutul normativ contestat. Totodată, Curtea observă că articolul 106 alin. (2) din Codul penal, în redactarea anterioară Legii nr. 35 din 13 martie 2025, a mai făcut obiectul controlului de constituționalitate, însă din perspectiva altor critici, referitoare la posibilitatea aplicării sechestrului asupra bunurilor unor persoane care nu au vreun statut în cauza penală (a se vedea DCC nr. 94 din 7 iulie 2022, § 22; DCC nr. 131 din 20 septembrie

2022, § 13; DCC nr. 154 din 17 noiembrie 2022, § 19; DCC nr. 26 din 14 martie 2023, § 13). Prin urmare, Curtea constată că exigența lipsei unei hotărâri anterioare este îndeplinită în privința criticilor formulate împotriva prevederii referitoare la bunurile deținute contrar dispozițiilor legale.

24. Totodată, Curtea observă că și articolul 106^1 din Codul penal a constituit obiect al controlului în Decizia nr. 170 din 20 noiembrie 2025. Totuși, pentru că Curtea a considerat sesizarea care a stat la baza Deciziei nr. 170 din 20 noiembrie 2025 o *actio popularis*, această situație nu reprezintă un impediment pentru un nou control de constituționalitate al prevederii contestate, din perspectiva criticilor formulate de autorul excepțiilor.

25. Excepțiile au fost ridicate în cauze penale în care dnei Yelahina Yuliia i se impută contrabanda și tentativa de contrabandă prin nedeclararea numerarului, iar dl Luciani Paolo a fost condamnat pentru contrabandă prin nedeclararea numerarului. În cauza dnei Yelahina Yuliia, numerarul a fost ridicat de organul vamal și pus sub sechestru, fără ca materialele prezentate Curții să indice pronunțarea unei hotărâri definitive de confiscare. În cauza dlui Luciani Paolo, sentința prin care, între altele, numerarul a fost confiscat este contestată cu apel.

26. Curtea observă că articolul 106 din Codul penal reglementează confiscarea specială, în timp ce articolul 106^1 din același Cod reglementează confiscarea extinsă. Potrivit articolului 106 alin. (2) lit. d) din Codul penal, sunt supuse confiscării speciale bunurile deținute contrar dispozițiilor legale. Pe de altă parte, articolul 106^1 alin. (1) din Codul penal prevede posibilitatea confiscării extinse a altor bunuri decât cele indicate la articolul 106, în cazul săvârșirii infracțiunilor enumerate de această dispoziție, dacă sunt îndeplinite condițiile stabilite de lege.

27. Curtea reține că cele două forme de confiscare au domenii de aplicare distincte. Confiscarea specială privește bunurile care se încadrează în categoriile prevăzute la articolul 106 alin. (2) din Codul penal. Confiscarea extinsă privește alte bunuri decât cele indicate la articolul 106 și poate fi dispusă numai dacă sunt întrunite cumulativ condițiile prevăzute la articolul 106^1 din Codul penal. Prin urmare, includerea infracțiunii de contrabandă în enumerarea de la articolul 106^1 alin. (1) nu atrage, *per se*, confiscarea extinsă.

28. În cauzele din fața instanțelor de drept comun care au trimis excepțiile de neconstituționalitate, obiectul material al faptelor imputate inculpaților îl constituie numerarul nedeclarat la trecerea frontierei de stat. Criticile autorului excepției vizează posibilitatea confiscării acestui numerar, deși, potrivit susținerilor sale, proveniența ilicită a banilor nu a fost demonstrată. În aceste circumstanțe, Curtea consideră că prevederea referitoare la confiscarea specială a bunurilor deținute contrar dispozițiilor legale este relevantă pentru examinarea criticilor formulate de autorul excepțiilor. Mai mult, Curtea observă că autorul excepțiilor nu a explicat în ce mod condițiile confiscării extinse, prevăzute de articolul 106^1 din Codul penal, ar putea fi aplicabile în litigiul principal. În particular, autorul nu a demonstrat existența unei legături între obiectul cauzei penale și confiscarea altor bunuri decât cele indicate la articolul 106 din Codul penal. Simpla

includere a infracțiunii de contrabandă în enumerarea de la articolul 106[1] alin. (1) nu este suficientă pentru a demonstra aplicabilitatea confiscării extinse.

29. Prin urmare, Curtea își va limita analiza la prevederile articolului 106 alin. (2) lit. d) din Codul penal și va declara inadmisibile sesizările în partea referitoare la articolul 106[1] din Codul penal, pentru că autorul nu a demonstrat aplicabilitatea acestei prevederi în litigiile principale.

30. Autorul excepțiilor susține că dispozițiile contestate sunt contrare articolului 46 alineatele (2) și (3) din Constituție, care garantează dreptul de proprietate privată.

31. În jurisprudenţa sa, Curtea a reiterat că articolul 46 din Constituție trebuie interpretat de aceeași manieră cu articolul 1 din Protocolul nr. 1 la Convenţia Europeană a Drepturilor Omului (HCC nr. 6 din 16 aprilie 2025, § 38).

32. În cauza *Aksüngür și alții v. Serbia*, 24 iunie 2025, care a vizat confiscarea unor sume de bani nedeclarate la trecerea frontierei de stat, Curtea Europeană a reiterat că, deși confiscarea presupune o privare de proprietate, această măsură constituie, în categoria respectivă de cauze, o măsură de control al utilizării bunurilor, în sensul celui de-al doilea paragraf al articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană. Totuși, această prevedere trebuie interpretată în lumina principiului general al respectării bunurilor, stabilit în prima propoziție a primului paragraf al aceluiași articol (§ 94).

33. Curtea Europeană a subliniat că aplicarea confiscării trebuie să asigure un echilibru corect între exigențele interesului general și protecția dreptului de proprietate al persoanei vizate. În cadrul acestei evaluări, sunt relevante, între altele, natura și gravitatea faptei, conduita persoanei și severitatea sancțiunii aplicate (*Aksüngür și alții v. Serbia*, § 105). În cauza citată, Curtea Europeană a constatat încălcarea articolului 1 din Protocolul nr. 1, având în vedere, în special, caracterul larg și imprecis al cadrului legislativ, precum și examinarea insuficientă de către instanțele naționale a necesității sancțiunii în circumstanțele fiecărei cauze. Prin urmare, aplicarea confiscării trebuie să fie însoțită de un control jurisdicțional efectiv al proporționalității măsurii.

34. În acest context, Curtea observă că articolul 106 alin. (2) lit. d) din Codul penal stabilește categoria bunurilor care pot fi supuse confiscării speciale, și anume bunurile deținute contrar dispozițiilor legale.

35. Această prevedere nu reglementează însă în mod expres criteriile de evaluare a proporționalității confiscării. Totuși, lipsa unor asemenea criterii în textul contestat nu presupune, prin ea însăși, că instanțele de judecată ar fi obligate să dispună confiscarea în mod automat, fără a examina circumstanțele cauzei. Curtea reține că dispozițiile legale referitoare la confiscare trebuie interpretate și aplicate în conformitate cu garanțiile dreptului de proprietate, consacrate de articolul 46 din Constituție și de articolul 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană.

36. Curtea observă că necesitatea respectării principiului proporționalității la aplicarea confiscării speciale a fost evidențiată și în jurisprudența Curții Supreme de Justiție. Astfel, în Decizia din 7 februarie

2019, pronunțată în dosarul nr. 4-1ril-5/2019, cu privire la confiscarea specială a mijloacelor de transport utilizate la săvârșirea unor încălcări vamale și a infracțiunilor de contrabandă, Plenul Colegiului Penal a examinat practica judiciară referitoare la proporționalitatea confiscării. Această Decizie evidențiază existența unei practici judiciare în care instanțele au examinat necesitatea confiscării în raport cu circumstanțele concrete ale cauzei, cu gravitatea faptei și cu valoarea bunurilor vizate. Curtea reține că aceste considerente sunt relevante și pentru interpretarea și aplicarea dispozițiilor referitoare la confiscarea specială, în conformitate cu exigențele articolului 46 din Constituție.

37. De asemenea, în Încheierea din dosarul nr. 1ra-727/2026, Curtea Supremă de Justiție a reținut că, potrivit articolului 106 alin. (1) din Codul penal, confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin. (2). Articolul 106 alin. (2) lit. a) din Codul penal prevede că sunt supuse confiscării speciale bunurile utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni. Confiscarea specială nu operează automat. Pentru aplicarea acestei măsuri este necesar ca instanța să stabilească o legătură concretă între bun și infracțiune, precum și caracterul proporțional al ingerinței în dreptul de proprietate.

38. În Încheierea din dosarul nr. 1ra-1750/2023, Curtea Supremă de Justiție a menționat următoarele: „46. … confiscarea specială nu reprezintă o a doua pedeapsă pentru aceeași faptă penală. Ea are scopul de a preveni comiterea unei alte infracțiuni identice sau similare. În fiecare caz când se solicită confiscarea urmează totuși a fi aplicat testul de proporționalitate. În caz contrar, există riscul de încălcare a dreptului de proprietate”. Potrivit Curții Supreme de Justiție, confiscarea automată a obiectului infracțiunii nu este admisibilă. Pentru ca o asemenea confiscare să fie aplicată, ea trebuie să fie prevăzută de lege, să urmărească un scop legitim și să fie proporțională cu scopul urmărit. În Hotărârea nr. 4-1ril5/2019, Curtea Supremă a mai menționat că, pentru confiscarea specială, este necesară existența unei legături reale și indispensabile între bun și infracțiune.

39. Constatarea îndeplinirii condițiilor în care numerarul nedeclarat poate fi supus confiscării speciale, implicit aprecierea proporționalității unei asemenea măsuri în circumstanțele concrete ale cauzei, ține de competența instanțelor de drept comun.

40. În aceste condiții, Curtea reține că dreptul de proprietate nu este afectat, la modul abstract, de dispozițiile articolului 106 alin. (2) lit. d) din Codul penal. Prin urmare, Curtea constată că sesizările privind excepțiile de neconstituționalitate sunt inadmisibile și nu pot fi acceptate pentru examinare în fond.

41. Din aceste motive, pe baza articolelor 135 alin. (1) literele a) și g), 140 alin. (2) din Constituție, 27 alineatele (2), (3) lit. d) și f) din Legea cu privire la Curtea Constituțională, Curtea Constituțională

D E C I D E:

1. *Se declară inadmisibile* sesizările privind excepțiile de neconstituționalitate a articolelor 106 alineatele (1) și (2) și 106^1 din Codul penal, ridicate de dl avocat Radu Dumneanu, în interesele dnei Yelahina Yuliia, în dosarul nr. 1-2520/2023, pendinte la Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, și, respectiv, în interesele dlui Luciani Paolo, în dosarul nr. 1a-921/2024, pendinte la Curtea de Apel Centru.

2. Prezenta decizie este definitivă, nu poate fi supusă niciunei căi de atac, intră în vigoare la data adoptării și se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Președinte **Domnica MANOLE**

Chișinău, 10 noiembrie 2026
DCC nr. 168
Dosarul nr. 6g/2026